

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010692
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010692.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. júla 2023, v trestnej veci proti P. Q., obžalovaného pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods.1 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 20.6.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 6T/101/2022 zo dňa 20.6.2023 podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. za použitia § 79 ods. 3 Tr. por. prepustil obžalovaného P. Q., nar. XX.XX.XXXX z väzby na slobodu, a to momentom založenia mu technického zariadenia, pri existencii dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným.

Podľa § 80 ods. 2 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu.

Podľa § 82 ods. 1 písm. a), písm. e), písm. f) Tr. por. uložil obžalovanému:

- obmedzenie spočívajúce v zákaze vycestovania do zahraničia
- obmedzenie spočívajúce sa v zákaze vzdaľovať sa z miesta pobytu na adrese A. XXX/XXB, XXX XX A.-K., okrem účasti na nariadených úkonoch orgánov činných v trestnom konaní alebo so súhlasom súdu alebo príslušného probačného a mediačného úradníka, za účelom zabezpečenia základných životných potrieb, lekárskej starostlivosti každý pracovný deň od 9:00 hod. do 11:00 hod.
- povinnosť spočívajúcu dostaviť sa v lehotách stanovených príslušným probačným a mediačným úradníkom k príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi a dodržiavať jeho pokyny.

Podľa § 82 ods. 4 Tr. por. nariadil nad obžalovaným kontrolu uložených obmedzení a povinnosti technickými prostriedkami podľa zákona č. 78/2015 Z. z., ktorej je povinný sa podrobiť.

Proti tomuto uzneseniu po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok okresný prokurátor do zápisnice o výsluchu podal sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje, pretože uloženie dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným za súčasného uloženia vyššie označených obmedzení a povinnosti a zároveň nariadenia ich kontroly technickými prostriedkami, pre

nahradenie dôvodov väzby, sú podľa jeho názoru nedostatočné, a to vzhľadom na charakter a povahu trestnej činnosti, ako aj osobu obžalovaného.

Na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania je možnérobiť záver o dôvodnom podozrení, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil, navyše v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, a to v trestnej veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 10Tk/1/2015 zo dňa 06.08.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/85/2021 zo dňa 09.02.2022, ktorými bol uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom a probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov do 10.02.2025. Rovnako aj predchádzajúce odsúdenia z rokov 2018, 2020 sú násilnej povahy.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto sťažovateľ uviedol, že je možné konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia na obžalovaného nemali dostatočný prevýchovný účel. Samotná povaha skutku, charakter trestnej činnosti a predmet trestného činu - zakázanej zbrane (hromadne účinnej zbrane) - v danom prípade samopalu navyše bez identifikačných údajov, ktoré boli odstránené, v spojitosti s osobou obžalovaného, bránia nahradeniu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. inštitútmi v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por., vrátane možnosti uloženia primeraných obmedzení a povinnosti v rozsahu ustanovenia § 82 ods. 1 písm. a/, písm. e/, písm. f/ Tr. por., pretože tieto inštitúty náhrady väzby nepredstavujú dostatočnú záruku tzv. preventívnej väzby.

S poukázaním na vyššie uvedené preto sťažovateľ navrhol, aby nadriadený krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a obžalovaného ponechal vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúce nadriadený krajský súd v prvom rade považuje za nutné uviesť, že väzba ako fakultatívny zabezpečovací inštitút predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného, prípustný podľa čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky. Podstatou väzby je vo všeobecnosti dočasné obmedzenie osobnej slobody obvineného a obmedzenie ďalších práv a slobôd obvineného, ktoré majú prispieť k naplneniu účelu trestného konania.

S poukazom na vyššie uvedené preto nie je možné sa stotožniť s argumentáciou okresného prokurátora, že dôvody tzv. preventívnej väzby u obžalovaného nepominuli a že tieto nie je možné ani nahradiť inštitútmi, ako to urobil okresný súd vo výroku napadnutého uznesenia. Pri takomto ponímaní osoby páchatel'a, ako na jeho osobu poukazuje prokurátor a skutok, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivý, by v praxi znamenalo v podstate nemožnosť vedenia trestného konania proti páchatel'ovi na slobode a väzba by musela trvať kontinuálne až do právoplatného skončenia veci. S takýmto názorom okresného prokurátora sa nestotožnil ani nadriadený krajský súd, pričom považuje za nutné uviesť, že súdy sú povinné skúmať, a to v každom štádiu trestného konania, či dôvody väzby aj naďalej trvajú, v prípade ak trvajú, či prípadne neprichádza do úvahy možnosť ich nahradenia, tak ako to urobil teraz napadnutým rozhodnutím okresný súd, resp. ak dôvody väzby pominuli, je potrebné prepustiť obvineného z väzby na slobodu.

Osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená dňom 22.6.2022 z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda z dôvodov tzv. preventívnej väzby a v počiatočnom štádiu trestného konania materiálne podmienky väzobného stíhania konajúce súdy videli predovšetkým v osobe obžalovaného a v jeho predchádzajúcej násilnej trestnej činnosti, ako aj v skutočnosti, že teraz žalovaného skutku, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivý, sa mal dopustiť v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia.

Z obsahu trestného spisu a dôkazov doposiaľ vykonaných aj nadriadený krajský súd považuje za nutné zdôrazniť, že v podstate dokazovanie pred okresným súdom uviazlo na doposiaľ nevykonanom dôkaze, a to výsluchu svedkyne I. E., ktorej účasť vzhľadom na obsah spísaného úradného záznamu zo dňa 24.5.2023 bude možné s najväčšou pravdepodobnosťou vykonať na najbližšom hlavnom

pojednávání, vrátane doposiaľ nevy počutých svedkov, za účelom zistenia skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci samej.

Osobná sloboda obžalovaného je skutočne obmedzená po dobu vyše jedného roka, teda od 22.6.2022, pričom v súdnej väzbe je od 22.11.2022. Súdom ustálený dôvod väzby, a to na začiatku trestného stíhania, neznamená, že tento dôvod musí nevyhnutne pretrvávajúť počas celej doby trestného konania. Je logické a prirodzené, že časom dochádza k zoslabovaniu dôvodu na ďalšie trvanie väzby a samotná skutočnosť, že v minulosti už bol odsúdený pre násilnú trestnú činnosť, sama o sebe nemôže zakladať zákonný postup pre neobmedzené trvanie väzobného stíhania obžalovaného.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania mu predchádzajúceho nadriadený krajský súd uzatvára, že nepochybila samosudkyňa okresného súdu, pokiaľ dospela k záveru, že dôvod tzv. preventívnej väzby v teraz posudzovanom prípade je možné nahradiť postupom, ako je to uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený krajský súd zároveň poukazuje na argumentáciu okresného súdu, ohľadne predloženia dôvodov sťažnosti sťažnostnému súdu, a to proti uzneseniu zo dňa 26.4. 2023, o ktorej sťažnosť súd rozhodol dňa 16.05.2023 a navyše dodáva, že súdy sú povinné podľa platnej právnej úpravy vo väzobných veciach konať prednostne a urýchlene a logicky z toho vyplýva, že aj strana trestného konania - obhajca, by mal svojim prístupom pri obrane práv klienta dbať na urýchlene vypracovanie a podanie písomných dôvodov opravného prostriedku.

Nepochybila samosudkyňa okresného súdu, keď ako nové dôvody žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu posudzovala predovšetkým okolnosť opätovnej neúčasti svedkyne I. Hovanovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.05.2023, teda svedkyne, ktorej osobný výsluch navrhol prokurátor ale aj obžalovaný. Uvedená skutočnosť aj podľa názoru nadriadeného krajského súdu mala zásadný vplyv na posúdenie otázky v zmysle § 76 ods. 1 Tr. por., že väzba môže trvať len nevyhnutný čas, pričom v danom prípade, keď obžalovaný je vo väzbe už rok, t.j. od 22.06.2022 a kontradiktórnemu konaniu bránia okolnosti nezávislé od obžalovaného, je nutné konštatovať, že nevyhnutný čas už obžalovanému uplynul, preto okresný súd dospel k zákonnému záveru, že dôvod väzby je možné a potrebné nahradiť, tak ako to urobil okresný súd v napadnutom uznesení, nakoľko u obžalovaného naďalej pretrvávajú existencia dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda obava z možného pokračovania v trestnej činnosti. Obava z možného pokračovania v trestnej činnosti skutočne vyplýva z osoby obžalovaného, ktorý v minulosti sa opakovane dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne uznaný vinným a teraz žalovaného skutku, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivý sa mal dopustiť v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia. .

Rovnako aj nadriadený krajský súd konštatuje, že u obžalovaného naďalej trvá dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu uvedeného v obžalobe a že dokazovanie, ktoré bolo doposiaľ na hlavnom pojednávaní zrealizované v spojení s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní nerozptýlilo toto dôvodné podozrenie. To, že svedok Y. P. odoprel na hlavnom pojednávaní vypovedať, nemožno bez ďalšieho zistenia skutkového stavu kontradiktórnym spôsobom vyhodnotiť ako neexistenciu materiálneho dôvodu väzby. Výpovede doposiaľ vypočutých svedkov Z. G., O. E. a I. S. nezabavujú obžalovaného dôvodného podozrenia a budú hodnotené v kontexte s ďalším vykonaným dokazovaním.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti aj nadriadený krajský súd dospel k záveru, že v teraz posudzovanej trestnej veci obžalovaného prichádza nahradenie väzby postupom, ako to urobil vo výroku napadnutého uznesenia okresný súd, pre ktoré rozhodnutie boli zákonným postupom urobené pozitívne šetrenia.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nadriadený krajský súd sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol, pritom považuje za nutné zdôrazniť, že podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, je potrebné rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu považovať za jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje aj na dôvody napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojil a okrem vyššie uvedeného, ničím viac nedopíňa.

K vznesenej námietke zaujatosti nadriadený krajský súd považuje za nutné uviesť, že táto nebola obžalovaným vznesená bezodkladne a navyše bol vytýkaný procesný postup súdu v konaní, preto s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por. o tejto námietke nadriadený krajský súd nekonal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.